

PU-PUT

REVISTA INDEPENDENT

SORTIRA A ROTLO, PER LOS PRESENTS, CADA MES

Cada número net i esporgat: 25 pessetes.	ANY I LLUBI, GÈNER DE 1.980	NUM. 1 Aquest número tall tirat, i arreu: 25 pessetes.
--	--------------------------------	---

AQUESTA REVISTA PEL SEU CONTINGUT
POT FERIR LA SENSIBILITAT DEL LECTOR

IMPRES A CIUTAT

Pu-put

ANY I - NUM 1 - GENER - 1.980/

Redacció i Administració:
Ca'n Biel de sa Rota.

Editorial
Crònica
Sa festa de Sant Antoni
Botilades
Temps d'enrera
Ses Gloses des Ca de Bou
Pu-Put-Escola

Puputades
Vuits i nous
Anuncis i crides
Advertències

Editorial

! ALERTA MOSQUES !

Abans d'es PU-PUT néixer, son pare que era un *mussol* que hi veia a les fosques i sense ulleres, que coneixia es coixos de seguts, ja sabia de quants de punts se calçaven ets homos i ses dones d'aquesta terra, amb quin to bramaven es *gorans*, més *gorans* que es cèlebre *gorà de Son Quint*, quins eren es polissons de Mallorca i es de fora Mallorca que aquí s'hi escolaven, *por razón de la benignidad del país de conquista*. Coneixia ets embulls i nafres pudentes de molts dels estadants de Llubí, havia vist caure més de dos pics sa careta d'hipocresia a més de cent llimacs oïosos, i sabia que hi havia ànimes de pega i cors de geneta; però no era tan closca que no conequés que a dins una buina d'ase, de porc i de geneta i tot, hi floreix un clavell, una rosa, una violeta, flors totes de bon perfum.

Si tot això sabia es pare d'es PU-PUT i es seu avi i es seu rebe savi, fins arribar a s'època en que es primer mussol va sortir d'un vogamarí, per sa llei transformista d'En Darwin i companys *sabios*; ara figurau-vos si en sabrà de mundologia, psicologia i altres coses acabades amb *ia* aquest *paperet* que per uns es un paper brut, per altres un paper d'estrassa, per altres una espècie de rodet higiènic, però que ès es paper més devorat p'es públic, alt i baix, sensat i insensat, seriós i renouer, i no mos alabam pus perquè no volem que mos tirin encara que mos donam encens, com ho solen fer dins una casa de *llettra-ferits*, de Llubí. Idò, com deiem, es PU-PUT que creu amb sa transformació de pare a fills, havent tingut uns pares tant de cap-d'ala, no és d'es qui se mamin es dit. És ver que essent de carn i os, (que es PU-PUT té carn i ossos i més ossos que carn, a diferència de molts d'altres que fan vida de carn sa Setmana Santa i tot i tiren ets ossos i no estan escrús com noltros, ni del dimoni ni del món, sobre tot del món), pot esser enganat per sa mala fe d'ets homos, d'ets homos que viuen damunt sa bolla d'aquest enemic de s'ànima; poden sorprendre'l *entes* verinosos com s'escorpí, cuques molles de lloc fí vestits de cantàrida(1); però es PU-PUT va amb so cor damunt sa mà, no és afectat de dir mentides, ni d'engreixar passions baixes, ni de fer es *caldo gordo* a ningú, ni

de donar garrot injustament: pa, pa ; peix, peix. Es PU-PUT que co neix sa malícia, sa roïndat i sa covardia de s'homo, bada una flor d'ull com un saler i abans de jugar a conions ja ha mirat a on està sa mare, abans de posar fil a s'agulla, primer cerca es fil que ha de passar per dins es cós.

D'es passat número ençà, un *SENYOR* s'aprima es dits filant teranyina. Feina d'aranyana o de taranta.

Però, per prim que faci es fil, l'hi afinam. I sense ulleres.

Per noltros, pot filar descansat, fins que li direm basta.

No hi ha perill que hi romanguem emmallats.

Li veim sa tela.

Amb s'intenció més santa del món, un *SENYOR* ha volgut tirar dins sa redacció d'es PU-PUT sa poma de la discòrdia.

(Si troba es mot poc artístic, no tenim cap mica d'inconvenient= en dir *manzana*.)

Però aqueixa poma d'es *SENYOR*, a cap d'es nostros li ha fet boca.

Té corc; i de massa emprada ja és mustia.

Jau, germanet, jau; la vos tornam, per si vos convé aprofitar-la per altra banda.

Es bon sentit i es companyerisme d'es redactors d'es PU-PUT està molt per damunt tota casta d'habilitats de baixa mà.

Pocs tords agafareu, per dins es nostro sementer, si no sabeu parar altres lloses.

An es *SENYOR* ni'n pren com a les ànimes del purgatori, que donen cent per u.

Per ses poques paraules que diguérem, d'es més passat ençà aboca, roi seguit, paraules i més paraules.

Per contestar-li quan ell hagi acabat, si Déu mos dóna salut i som vius, prepararà es PU-PUT un tom extraordinari.

D' altre manera, no hi ha cristià capaç de treure'n cap ni trellat, de tanta xerradissa.

Mentrestant, si fóssim metges, li receptariem an es *SENYOR* ses rels de magraner.

O sinó, orxata de pinyols de carabassa. Una noveneta a Santa Rita tampoc li vindria malament, perquè li concedís es do d' encert = en tot quant faci.

Per treure partit de tanta parola i tantes raons buides, només topa amb un inconvenient.

I és que aquesta terra mallorquina és molt petita.

Mos coneixem massa uns a n'ets altres.

Per això, a ningú li alcen es ventrell aqueixes patents d' honra

i deshonra, de bondat i dolentia que escampa es *SENYOR* a grapades.

!Malanat d'aquell qui veu sa busca o sa paleta a dins s'ull d'es veinat, i no sap veure a dins es seu sa biga de tafona!

Un temps, trescava p'es carrers de Ciutat aquell *Toni Maria* peus rodons, amb so gaiato i es capell de trona.

I ets al.lots s'hi acostaven i li deien:

-¿Què som jo?

I aquell infeliç, de llengua baldufenca, segons com li pegava , responia a un:

-Tu, femater.

I a s'altre:

-Tu, comandant.

I a un altre:

-Tu, capità general de mar i terra.

Avui en dia, la cosa s'és posada ja a un punt, que molta gent , de s'indiscutible *autoritat* d'es *SENYOR* i de sa d'En *Toni Maria*, en fa poc més o manco es mateix cas.

Vaja, acabem; que tan mateix es tir no ho paga.

Per deixar bona boca i tenir sa festa en pau, lo millor serà contar un conte.

Un gendre bon pitot estava ja mig cremat de sa sogra, perquè aquesta no passava cap dia que no li digués:

-Tòfol, tu no llaures dret. Tòfol, tu vas amb males companyies.

A la fi, En tòfol va demanar a sa seva dona:

-¿No'm sabries dir tu, per quins set sous ta mare mai s'ha de tu rar de dar-me clau, i de dir-me tan sovint que vaig amb males companyies?...

-¿No ho saps? (li va dir ella a s'orella, i com hagué mirat per tot si l'scoltaven.) Idò jo t'ho diré en confiança: és perquè vas amb un que l'ha festejada a ella.

Per avui ja basta i que servesqui de lliçó a molts de falsos ofesos i que estiguin alerta a sa rabejada!

UN PUPUT SENSE COA.

(1) *Cantàrida*. Insecte coleòpter, la seva presència es manifesta per la forta pudor deguda a una substància vesicatòria que contenen, anomenada *cantaridina*. Les cantàrides són emprades en farmàcia, reduïdes a pólveres, ungüent, etc. La tintura de cantàrida, preparada per percolació amb alcohol de 70º, té acció vesicant i revulsiva, i ha estat usada com a estimulants del creixement del cabell i també com a afrodisíac.

RUMORS DE TAVERNA

MOS PASSAREM UN BON ANY 1980

—M'han informat que començarem s'any nou amb sa reobertura des TEATRO PRINCIPAL, i tot això gràcies an es mecenatge d'una bona persona des poble. Per Cap d'Any, si Déu ho vol i Maria, mos hi po sarà en escena sa tragicomèdia original d'en Pere des Remolins, = "SEMPRE SON ES MATEIXOS".

—Fés d'aconseguir dues entrades per jo, si vols.

—Els Reis d'Orient, no es des petroli, eh?, mos han de du un parc infantil, un teleclub, una biblioteca, un poliesportiu...

—Què has posat sabates a bastament, perquè els Reis mos puguin du tantes de coses?

—I ben plenes de faves i de glans!

—Ja fris de veure'ls arribar, idè.

—Per Sant Antoni, dia deset de gener, eh?, res des diumenge abans ni es diumenge després, hi haurà concursos de carrosses, d'animals anostrats i ases ben pentinats. I m'han dit que fins i tot n'han de venir de fora poble.

—Mos passarem un bon any, idè.

—I pes darrers dies de carnaval, mos han de fer tres balls de fresses: un pes casats, un pes fradins vellardos i un pes joves. An es des fradins vellardos mos hi han d'elegir sa MISS DES-PULLA.

—An aquest s'hi escolaran més de dos casats!

—A s'Ermite, tercera festa de Pasco, hi haurà concursos de panades, de rubiols, d'arròssos bruts i, després de dinar, de ball de botet.

—Això és per fer bona peïda.

—I per ses festes de Sant Feliu, com cada any repe

crònica

tirem es Tir amb Bassetja i es Festival de sa Cançó Popular de Mallorca.

—I res més?

—Què no trobes que ja basta?

—Idò, molts d'anys.

—En vida teva.

—Divendres dia 14 de desembre passat, a les 8 hores i 40 minuts des vespre, justament a s'hora millor d'anar a sopar i llavors fer un bon rot, a la Sala tingué lloc una sessió plenària per a procedir sobre quatre punts en què constava s'Orde del dia.

—I com dimonis t'arregles per a saber quan a la Sala hi haurà sessions plenàries? Perquè jo no en veig ni un sol cartell ni en sent = fer cap crida d'aquestes funcions; i, si vols que te digui sa veritat, sembla que les mos fan d'amagat.

—Es que jo tenc bons amics dins es Consistori.

—Tant diràs... Bé, ¿i quins eren es quatre punts de s'Orde del dia?

—Lectura de s'Acta anterior, Serveis d'Aigües Municipals i es des aigüament des carrer José Antonio i s'obertura final des carrer General Mola, dues obres ben necessàries i que segurament seran des gust de tothom des poble.

—Crec que sí, ja veus, però... ¿com ho esmenussaren?

—Una vegada llegida s'Acta anterior i aprovada per unanimitat...

—Amén, amén, com si passassin sa lletania, eh?

—Com ho saps si tu mai no hi has anat?

—M'ho imagin, homo... conec es pedaç.

—Idò no jutgis sense anar-hi, si vols.

—Si jo ho pens així és perquè es sistema democràtic des nostre po

ble només és teòric. Si sa gent no assisteix és perquè no coneix ni sap com ha de demanar ses coses, però si s'Ajuntament fos democràtic, faria es medis possibles perquè tots es llubiners, o almanco sa majoria, estiguessin assabentats de tot lo que volen fer i mai no anirien d'amagat com pareix que van ara.

—Em sembla a mi que lo que tu voldries és s'estopa i es cul calent.

—Vas errat, lo que jo voldria són més fets i manco paraules. Però deixem aquest assumpto per una altra ocasió, que no és per això que'm mogut sa conversa, sinó per a exposar clars i llampants ses resolucions des nostros regidors.

—Idò, en segon lloc aprovaren imposar una quota de 100'— pessetes mensuals per contador i s'aigo servida a 16'04 cada mil metros.

—Requaranta mil potades de puces! Això serà fer-la-mos pagar a preu d'or. Tornaré posar poal i corda a sa cisterna!

—No és tant com vols suposar, homo. Fins aquí tu ho havies hagut de pagar tot: empalmament, comptador, adobs, etc., i això era molt car, però ara només hauràs de pagar s'empalmament i es comptador, tot lo demás anirà a càrrec des Servei municipal d'Aigües.

—Així i tot mos sortirà molt car an es pobres usuaris.

—Bé, això encara ha de venir aprovat per ses altes autoritats. Potser que no arribi a tant.

—Déu faci que tenguin compació de noltros.

—I en tercer i quart lloc, acordaren demanar ajuda tècnica i econòmica des Consell pes desaignament des carrer anomenat, encara José Antonio i de s'obertura des carrer també encara anomenat General Mola.

—O és molt ric, es Consell?

—Supòs de que sí, perquè veig que tothom li demana ajuda com si fos sa dida de tots.

—Idò, també n'hi hauríem de demanar per sa nova instal·lació elèctrica de l'església, que està tota podrida i qualque dia mos trobarem a missa a les fosques..

—I això que no és cosa des rector?

—Des qui creuen en Déu i no es peguen tocs pes pits de bades, o que només hi van per lluir ses bones robes.

A S'AJUNTAMENT N'HI HA QUE
TENEN MOLTA LLET...

B I F

SA FESTA DE SANT ANTONI

Molt amable director,
respectable i agut,
he fet tot quant he pogut
per versar sa qüestió.
Què voldrà insertar-ho
a damunt es nou "PU-PUT"?

He versat sa poesia
en mallorquí clarament,
no fos cosa un cap de vent
li esfondràs sa gabina
que per vós resultaria
aparatós accident.

Ara vaig a repatí
sa raó que tothom sap:
Sant Antoni, s'any passat
el se volgueren partir,
millor dit: se dividí
sa festa pes sant Abat.

En honor a Sant Antoni
pes dia vint s'acordà,
ses carroces desfilà,
animals i el dimoni,
emperò tal cerimoni
el deset se desbordà.

Ses carroces des Rieres
sortiren an es carrer,
dia deset de gener
protegides pen Carreres,
no eren pompes funebres
i no faltà sa des fosser.

Cap partit vui distinguir,
cap bando vui criticar
que podria censurar
lo qu'és digne d'aplaudir,
lo que vui és resumir
lo que dins Espanya hi ha.

Com a dia laboral
de Tots Sants se dispongué,
pot esser està molt bé
però jo no ho mir igual,
es meu saber actual
tal dogma de fe no té.

UN GAT VEI

—Què és un intel·lecte?

—Un albercoc penjat a un pi.

—oOo—

—Què és un mestre?

—Mestre de què?

—D'escola.

—Un intel·lecte.

—oOo—

—Trop que fas molta de mala cara.

—Estic molt fotut.

—De què te queixes?

—Del cor.

—Alerta que l'altra vegada te n'hagueres d'anar per amor del cor.

—oOo—

—En què consisteix la democràcia?

—Si democràcia deriva de "démⁱos", poble, i "kraⁱtós", poder, aleshores la democràcia consisteix en fer tot el contrari.

—oOo—

—Quins són els deures del "demós"?

—Creure i callar.

—I els drets?

—A boca tancada no hi entren mosques.

—oOo—

—Quina diferència hi ha de "kratós" a "démⁱos"?

—Un colca i els altres van a peu.

—oOo—

—Parlarem del govern?

—Deixa'ls fer, ara dormen.

EN JOAN DE SON XORMES

BOTTILADES

B
O
T
T
I
L
A
D
E

Es primé parte qu'hem rebut de sa degollació des Reys Magos, per un cuants ignocents, procedex de Llubí, sa terra de sa tapareta fina.

Fa un quant temps un cuants jovenets des poble se determinaren a devertí es publich representant aquest sainete, día sis, a las dues des decapvespre, perque axí, ben menjat y ben begut, el pueblo soberano se grata sa butxaque amb més facilidad. Per ferhó be, prengueren sa colada tenra y quince dias antes feyan s'ensay de posta de sol fins a mitja nit. Figuraúvós ara, animes santes, com havien d'està aquells cosets que tenian que goñarse es nostro pa de cada dia por los campos y amb sa suó des seu front. Un que feya de criat y tenia un papé de sis retxes, a lo milló se dormia de dret recol-sat a un garrové; un des reis a lo milló, amb sos uys acluchs, en lloch de cohi herba, cohia ses faveres: es secretari confonia ja es cimals d'olivera amb ses cames d'una atllota morena, y un que anava a jornal d'etsecayá, pensant en so divino papé que havia de representá, per poch, des capcurucull d'un abre, ne aprén practicamente = las leyes de la gravedad y caida de los cuerpos.

Día sis, a mitx dia en punt, ja estaven ensabonats y vestits = tots ets artistas, y a la una y quart, amb permís de s'alcalde, sortiren a fé un pasa-calle per tot es poble. Rómia sa marcha, es xaramiero, que havia après tocadas noves; San Jusepet gloriós y la Purissimeta de pareja ab son santíssim fill; pastós y pastores; sa música des poble que feya bastant de renou; una galera amb el Rey Herodes, Majordom, Secretari y criats; es tres Reys ab sos cavalls millós des poble; es General, ó General mes propiament, ab tropa irregulará, pero armada amb escopetes de pitó, y es dimonis, en Baña verda y en Baña seque que, correguent un cop per devant y un cop per derrera, eran es que s'aprofitaven de s'ocasió.

Arribats a nes lloch ahont s'havia de perpetuá es crimen, comensá funció de primera y en bona hora heu porém di, va aná molt milló que a nes Teatro Principal de ciutat, que no los feren

Acabada sa funció y ab nou permís corresponent de s'alcalde, se tregué sa bassina per veure de cubrí gastos y, si a ma ve, pegá un glop que no fos d'aigo clara; pero aqui comensaren ses bones. Sa primera autoridad des poble galantament s'amollá d'una pesseta, menos nou pessetes grosses, ocupant, ell y els seus, set ó vuit cadires francas de deu céntims cada una; ets altres, concejals y demás personatjes que componen s'ajuntament, pasaren pa sa matexa clavaguera y menos mal qu'el señó Vicari, com a mes rumbante, se va arriscá = fins a nes sis centims.

Y ara ve sa segona part, que, com sempre, es sa mes llastimosa. Es joves organisadós han sumat, han restat, han multiplicat, han dividit y han tengut nou pessetes trenta centims de quebras después = de perda moltes nits, devertí es poble, fe es ridicul trabayá es disapte y es diumenje com a negres.

En vista d'axó, después de senti simpaties pes republicans, han decretat que un altre any es llubiné que voldrá veure els Reys haurá de prenda vapor y arribá a Madrid per lo menos.

enyorament

Muntanyes baixes i rocoses,
verdes per tradició.
Plenes elles de fonts fresques,
que amansen nostra suor.

Oliveres, pins i alcines,
aire pur de muntanya fan
Perfums de flors silvestres,
quina enyorança em fan.

Pobles aficats dins muntanyes,
i també dins el pla.
Són d'ells les seves fronteres
un petit i verd pinar.

Quin poble és aquell
que ne'm sentit tant parlar
Que té muntanya i comellar
i per escut un castell.

Color vermell i groc,
fan de barres a vostre senyera.
També sia vostre frontera
pels enemics un camp de foc.

Quina llengua més polida,
que en aquesta Illa parlau.
Fins i tot dins es grans palaus
en senten xerrar d'ella.

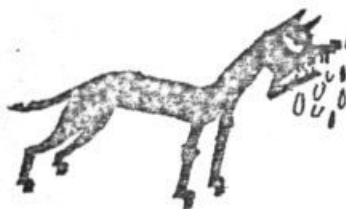
Te conec com a font i roca,
plena d'elles tu estàs.
Torrent que neix dins roca
torrents que neixen dins les fonts.

Quina terra es aquesta
que fins ara ne'm estat parlant.
És aquella petita Illa mallorquina
que dins la mar aficada està.

UN PUPUT JOVE

LA SENORITA MARGARITA ÉS FAIXISTA:
DU FAIXA!

SES GLOSES D'ES

CA DE BOU

Tenc un amic caçador
que jamai farà carrera,
més vago que sa granera
i me du dins sa mollera
ses arrels d'un dictador.

Abans era liberal,
pensador de gran altura,
ara vol sa dictadura:
per ell sa bona mesura
i p'ets altres un didal.

-oOo-

Per fer doblers s'han mester:
alçar es sac i fer capada,
tenir sa barra gruixada
i sa cara enrajolada
de predeny santanyiner.

-oOo-

Una somera i un ase
llauraven dins Son Puput:
Tot homo que n'és cregut
maldament sia lletrut
amb sos trunfos no fa vasa.

-oOo-

Un homo que vol fer veta
dins el món municipal,
no cal tençui capital
just li basta ser pardal
i li posaran randeta.

-oOo-

Per ésser bon conrador
s'ha de saber agricultura:
An aquest món de cultura
per a empastifar pintura
no cal ésser regidor.

-oOo-

M'agrada molt un cavall
i una ego ben aregada:
Una madona estufada
tot sovint va compixada
de sa guixa per avall.

-oOo-

Si remenau bé dins s'olla
no cremareu es ciurons:
Jo vos gos a messions
que si ella du es calçons
és que té s'homo virolla.

-oOo-

Una bóta plena vessa
si no té un bon congreny:
Un homo que no té seny
és igual que un pedreny
que s'humitat el travessa.

-oOo-

Ja l'hi tenim assegut,
a sa cadira central!
Jo no li vui gens de mal
però si mos fa censal
el treurem a culbatut.

-oOo-

Qui té sa coa de paia
i la posa a ran des foc,
la se crema a poc a poc.
Déu faci que s'aubercoc
no mos faci una riaia!

-oOo-

Un homo buit no fa pes
ni fa nom ni fa paper:
és un homo falaguer
que per manco d'un dobler
vos farà es desintès.

-oOo-

Sa cadernera fa es niu
damunt uiastre o pi:
i qualcun de per aquí
per barret du un bací
ple de merda i lleixiu.

-oOo-

Vaig sembrar un ginjoler
dins un agre de cogomes:
pensant poder menjar pomes
ara només meng ses plomes
d'un infectat galliner.

-oOo-

Insultar per a insultar
no és propi de lletruts,
sols és propi de creguts
que baten per dins engruts
i melers sense escurar.

-oOo-

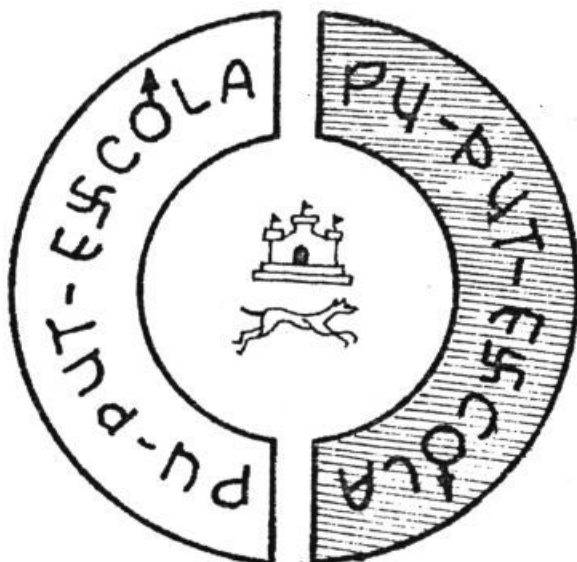
Si voleu saber qui és
es Ca de Bou glosador,
és un pobre pecador
que vos demana perdó
si en res vos ha ofès.

Durant tota la història i inclús durant els nostres dies, parlar d'educació era i és sinònim de marginació i desigualtat. Marginació en quant al sexe, edat, continguts i un llarg etcètera.

Fins fa poc temps s'educava segons els vincles de sang, l'educació era privilegi d'uns pocs. Actualment encara un ampli sector de la població es veu impossibilitat a l'hora de seguir uns determinats estudis i és que per desgràcia L'EDUCACIÓ ES COMPRA I ES VEN, quan en realitat hauria d'esser un dret igual i inexpugnable per a tots els homes.

Vivim en una societat en continu canvi, és una societat que es mou a una velocitat vertiginosa: la ciència, la tecnologia, el turisme, la manera de viure, etc. Fixem-nos en els canvis haguts en aquestes darreres dècades en el nostre poble.

Per altra escola, a desentorn amb l'evolució tres es perfectes o millor es es mantén l'escola molts d'anys, judes en tecnològics, exteriors - el contingut no.

part l'educació, l'entonat en tot moment de la societat. Menciona l'armament bèssosofística al màxim, cola igual que fa segueixen mancant alogia i en personal. estructures superiors a l'aula; però

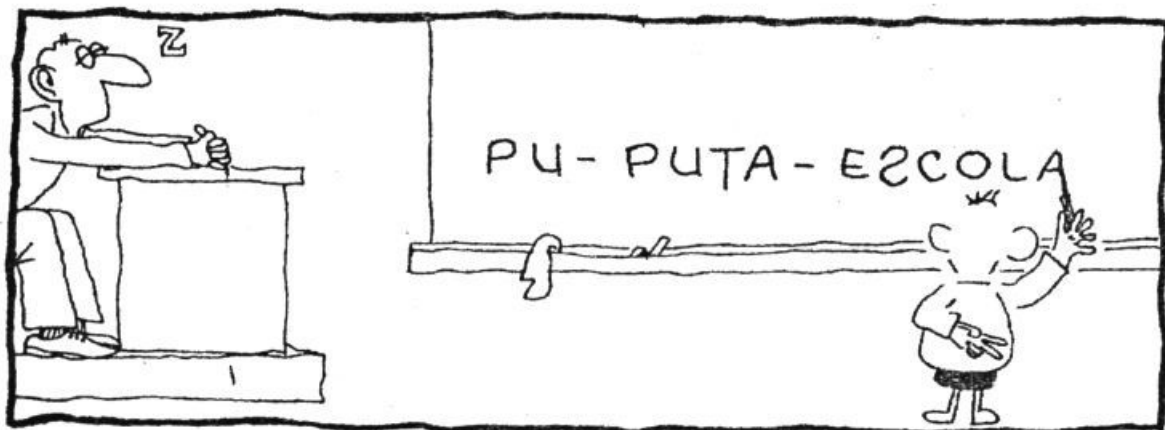
Aquesta evolució de la societat, serà DESHUMANITZADORA? Es dóna més importància als bens materials que als nostres consemblants.

Amb tot i això petits canvis es van introduint a l'escola, el tabú del sexe es va superant sense falsos pudors. A la par, la dona llança el seu crit en el carrer: "IGUALTAT". Per altra part els corredors de les escoles conserven la tranquil·litat, la pau sepulcral de sempre, són terreny vedat per al nin la major part de les hores; quan l'AMO DE L'ESCOLA HAURIA D'ESSER I HA D'ESSER EL NIN. Malgrat això, som conscients que en determinades edats es necessita una certa organització i una certa planificació, sempre i quan no coaccioni la llibertat del nin; i no com es fa actualment a les nostres escoles mitjançant coacció verbal, amenaces, abusos de poder i autoritat, i en el pitjor dels casos agressió física o la humiliació davant els companys o els pares. Tant de bo quan es llegeixi aquest paperet, tots els relacionats amb l'ensenyament entonàssim el "mea culpa".

Hi ha que adonar-se que l'empollar o memoritzar és totalment inútil o inoperant. Es tenen que ensenyar al nin formes d'aprendre, per a que ell pugui desenvolupar els coneixaments que a ell l'interessin i el motiven. S'han fixat que els nins, inclús els considerats insuficients, suspesos, els de segona classe; saben perfectament tots els futbolistes del seu àlbum de cromos fins el punt que és impossible enganar-los? Si reconeixen més de dues-centes cares, els seus noms, els seus equips i inclús si són o no internacionals, ¿perquè no són capaços de "recordar" ni la pròpia definició de conjunt? Valgui aquest exemple, tal vegada ens diran absurd.

Ens desil.lusionaria molt que aquest articletxo fos interpretat = com una crítica absurda i radical, d'un color determinat; encara que som conscients que no hi ha res o quasi res incolor, inodor i insípid.

Tant de bo els nostres pares es vessin motivats per aquest article= a dialogar amb els professors per veure si la realitat de Llubí correspon a la realitat que descrivim, i en cas d'esser així, quines soluci-

ons poden trobar. Si a continuació presentam unes solucions, això po vol dir que siguin les millors, ni que siguem uns màgics amb solució per a tot, ni especialistes en la matèria; som tot just gent amb bona voluntat, que a vegades fins i tot s'ha posat en dubte.

-DESCENTRALITZACIÓ DEL PODER EN LA FIGURA DEL DIRECTOR DAVANT EL PROFESSORAT I DEL PROFESSORAT DAVANT DELS SEUS ALUMNES.

Per començar a millorar l'escola hi ha que acceptar que l'escola no funciona. S'ha d'eliminar la desconfiança i la por entre el mestre i l'alumne.

L'educador ha d'acceptar que ELL NO HO TE TOT FET, que NO ES POSSEIDOR DE TOTS ELS CONEIXAMENTS. Ha d'eliminar-se l'imatge de superioritat sobre el nin, puix que el nin també ES EDUCADOR; més que imposició hi ha que haver-hi col.laboració.

-MAXIM DESENVOLUPAMENT DE LA PARTICIPACIÓ DE L'ALUMNE.

Fomentar una escola activa, dinàmica i evolutiva. L'alumne no ha d'esser un simple receptor, una caixa que sols rep coneixaments que li

imposen. La millor manera d'aprendre una cosa és fent-la. El mestre = ha de donar elements per a que el nin descobreixi lo que abans solament se li inculcava.

El nin passa d'un paper passiu a un paper de protagonista i el mestre ha d'integrar-se com un més en el grup, amb la qual cosa podrà observar reaccions que mai s'haguera pogut imaginar. Els alumnes es complementen, no competeixen en una prova sense finalitats.

-L'ESTUDI DEL MEDI.

Es inconcebible que s'expliquin al nin conceptes abstractes, elements lingüístics, simbologia matemàtica, característiques de regions llunyanes que mai ha vist ni veurà, d'imperis morts; quan no coneix = el nostre poble, el seu poble, en el que viu. Creiem que Llubí és i ha d'esser l'element educatiu primordial per als nostres infants, després al nostre País.

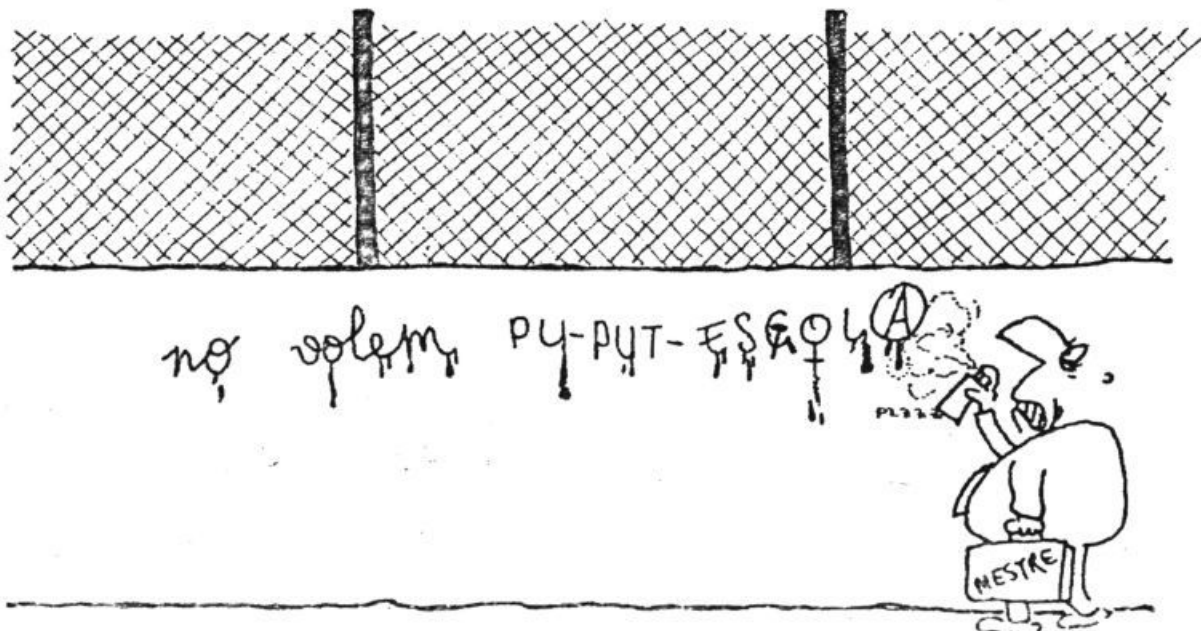
Creis que els vostres fills, els nostres fills, coneixen la situació geogràfica de Llubí, comunicacions, producció, relacions amb els altres pobles, la història, etc., etc. La nostra resposta dissortadament és NO!

Creis que hi ha cap al.lot que sàpiga llegir el català, la nostra llengua materna. La nostra resposta torna esser NO!

Demanam: ¿I com és pot conèixer el medi, si una vegada el nin ha entrat a l'aula queda totalment aïllat?

Hi ha el perill de que amb unes quantes sortides, berenars, excursions o visites, es confongui amb el coneixament del medi. Conèixer = el medi implica treballar, i parlar amb la gent (agricultors, comerciants, autoritats, etc.) i sobre tot amb les persones d'edat avançada, creant unes noves relacions humanes; el nin s'acosta a les persones majors, aprèn d'elles. Els vells veurien un sentit als darrers anys de la seva vida, ells ensenyen més que un llibre, i a més són persones.

L'ESCOLA ÉS EL PUNT D'ARRANCADA PER RECONSTRUIR LA NOSTRA HISTÒRIA I LA NOSTRA PERSONALITAT; I RECOBRAR LA NOSTRA IDENTITAT.

Per finalitzar, i creiem que amb això es podria resumir tot el comentari, hi ha que crear unes noves relacions humanes i el nostre paper és, hi ha d'esser, el marc ideal per aconseguir-ho.

Les nostres paraules no van directament a persones determinades ; no volem destruir, pretenem construir. El primer pas és que LES NOSTRES ESCOLES OBRIN LES SEVES PORTES A L' EXTERIOR, SENSE POR, I ES DIALOGUI; perquè la manca de diàleg ha duit a situacions que a ningú convenien.

Agrairíem qualsevol suggerència i crítica, RECOLZAREM QUALSEVOL INICIATIVA QUE DUGUI A MILLORAR LA NOSTRA ESCOLA i COL.LABORAREM EN LA PROMOCIO.

Déu ho faci! i que això fos el primer pas per establir un diàleg, en benefici de Llubí, els teus fills i tota la comunitat.

P E L L

EXCLUSIVA

FOTOGRAFIES INÈDITES DE NA CONXA

EL FOTOGRAF SI ERA ALLÀ,
PERÒ LI ROBAREN EL RODET.

[illegible]

Si senyors an es nostre poble
ja tenim un Institut de Bellesa,
això és: una Estetacienne.

Allà hi van ses dones fadri-
nes i qualche *polla* a llevar-se
es mostatxos i sa pelussa, també
hi van ses senyores de mamelles
caigudes, i tota casta de bestiar
femellum per tractar de que
li engirgolin lo que sa natura
no li ha volgut agraciàr.

M'han dit per cosa certa, jo no hi he pogut anar, que hi tenen un *vibrador* (collons!) que fa meravelles a ses dones. I jo, que aprecii sa bellesa de sa dona, vaig pensar totd'una de dir-ho a la señorita Margarita perquè hi fes una passadeta mem si...

També me digueren, informació de segona mà, que a ses dones d'es concejals les farien un preu especial (!això està bé!). Però aquí no acaba tot, jo ara me deman: — I En Bernadet i es demés concejals fadrins què faran?

Així anam, amics i estimats =
lectors -es; ara seria s'hora de
casar a tots es fadrinardos d'es
nostro poble!, començant per ses
autoritats, faltaria més!

△

Per Llubí hi ha qui se permet
es *lujo* de dir que es PU-PUT co-
bra subvencions d'un i s'altra
per fer determinades campanyes o
callar fets escandalosos.

A n'aquests infelices i a tot es públic en general podem tenir s'honor de manifestar-los, amb sa cara ben alta, que sa nostra revista ni cobra subvencions de ningú, ni n'ha cobrades ni en vol cobrar. Gràcies a Déu, tenim vida pròpia i no cercam na Maria per sa cuina ni manco ets ossos que hi ha qui los troba saborosos i malgrat tot no té mala fama.

Noltros mos limitam a fer una broma o a donar una xeringada a n'aquell que la se mereix i no mos mossegam sa llengua com molts que davant diuen *Amén, Amén* i a darrera canten es *Miserere*.

I encara així i tot si a qual
que concejal o mestre el xerin-
gam per una cosa que el molesti
li donam permís des d'ara per
participar-mos-ho per medi de sa
bústia baix de sa seva firma i
noltros el xeringarem per una al-
tra banda.

Mos sembla que més amabilitat
ja ni tan sols es pot somiar.

△

▽

▽

MOLT EN SÈRIO:
ES BATLE DE LLUBÍ
7 ES DE MURO!

△

▽

▽

— ¿Es PU-PUT?...!que vols
que et digui! no m'agrada.

- ¿I perquè?

- Perquè està en mallorquí,
i no l'entenc.

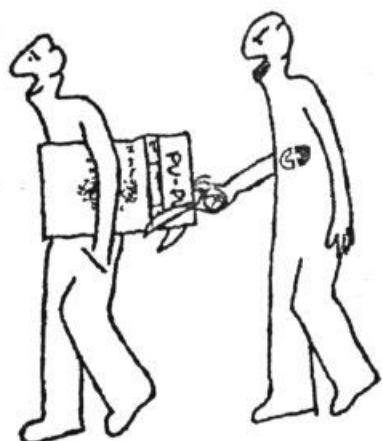
— ¿No estàs empegueit? ¿No
comprends que això és ridícul?
¿Què diries d'un castellà que no
més sabés llegir en mallorquí, i
si li presentaven un escrit en
llengo de Castilla no en tragués
pelada?

— Psé! Això no és igual.

— No és igual; però es lo mateix.

— ¿I què hi puc fer jo, si no l'entenc?

— ¿Què hi pots fer? Aprendre'n, que encara t'ho paga.

Hem rebut vàries indicacions= perquè procuràssem corregir millor ses proves d'es PU-PUT que estan plenes de faltes.

Noltros també ho trobam però tenim es corrector de proves que es fill de viuda, molt aficionat a sa Discoteque i de resultes això, té ses mans sempre cansades.

No el deixam cessant, per supliques de sa mare i perquè ha promés tenir més *cuidado*.

Per altra part, es compradors d'es PU-PUT poden estar tranquils.

Noltros som liberals i no augmentarem es preu de subscripció.

Ses faltes són de regalo.

Es Jesús dels Sagrats Cors es tà dins una capelleta ben encortinada de teranyines. Si es seus veinats no se ciuden de fer-li dissapte, es dia menys pensat es llubiners romandran sense *Bon Jesuset*, doncs per bo que sia, no li agrada molt viure entre aranyes.

!A veure si hi haurà nna pia-dosa esteranyinadora!.

NO MAS-
TURBARSE,
QUE DÉU
VOS VEU.

'De pocs dies ençà, fa un fred qui pela, germanets, i la muntanya s'és posada d'es color de la virginitat.

Es beneits que no es pensaren a morir s'any de sa neu, enguany poden tornar aprofitar s'avinentesa.

Hem sabut de bones tintes, que a alguns cafès, hi ha senyors afectat de llegir es PU-PUT sense pagar sa misèria que val, i s'enginyen manllevant-la an es cafè o a n'ets amics, i gràcies si los ho tornen mastegat.

A n'aquests ignorants de solemnitat, estam disposats a enviar-los-ho *gratis*; basta que mos escriguin es nom i senyes de casa. I si no es volen mortificar tant, noltros ja mos cuidarem de sebre qui són ells, i tal vegada los estamparem en llista, com a benefactors de sa *Societat d'es PU-PUT*, i fins i tot los expedirem un títol de *socios de mèrit*.

Interinament, manam a tots es cafès d'es poble que seguesquin deixant llegir a tothom (i especialment a n'es senyors més ignorants) es números d'es PU-PUT; i si los ho perden, que ho diguen, i los remetrem més exemplars.

¿Podem fer més?

Vuits i Nous

(SOLUCIONS A LO D'ES NÚMERO PASSAT)

GRA D'ORDI.-

C
F U S
C U C U T
S U O
C

SEMBLANCES.-1.En que té planes.-2.En que té coa.-3.En que du faix.
-4.En que no es poden casar.

ENDEVINALLA.- Ses campanes.

PREGUNTA.- Es qui caigués de damunt una cadira... si sa cadira es
tava damunt es campanar.

=====

GRA D'ORDI

Omplir aquests pics de lletres que llegides
tant de dalt a baix com de través, diguin: sa
1. retxa, una lletra; sa 2. lo que sol tenir
una botella; sa 3. lo que hi ha a qualsevol ca
sa; sa 4. lo que tots tenim i qualsevol ase =
també, i sa 5. una altra lletra.

.
.
.
.
.
.

L'AMO DE S'HORT.

...ooOoo...

SEMBLANCES

- 1.- ¿En què s'assembla s'Ajuntament a un loco?
- 2.- ¿I ets enamorats a ses festes de Sant Antoni?
- 3.- ¿I D. Miquel, es bon nin, a un moniato?
- 4.- ¿I mestre Miquel, es Figaro, a un porc?

MACARRONI.

...ooOoo...

PREGUNTA

- 1.- ¿Què du es concejal D. Toni Perelló (a) Misseret de Ciutat
dins es calçons?
- 2.- ¿Quin és es medi perquè en sa nit i a dins es llit a una
dona no li piquin ses puces?

ROCHEFORT.

...ooOoo...

ENDEVINALLA AMB PREMI

Es gros i rodó, rodó;
i no té cap pixador.

Es qui primer endevini que sa solució és es "sol" li rega
larem un dècim de participació an es número 41.251 de sa rifa
de Nadal, ja que de totes maneres no ha sortit premiat.

VERI-WELL.

...ooOoo...

ANUNCIS,

CRIDES

RECLAMS.

PU-PUT

REVISTA INDEPENDENT

RESOLTA A NO ACABAR PER RES DEL MON S'HUMOR I SA BONA CARA

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: A Ca'n Biel de sa Rota, a on podeu enviar sa correspondència i quesvulla més s'oferesqui.

COL.LABORADORS: Ja en tenim uns quants, però encara mos ne manquen.

Qui ho vulga esser, que es don a rebre aviat.

ANUNCIS I RECLAMS: A preu de plaça: no mos desavindrem. I fins i tot, vos hi darem una maneta, perquè surtin més llampants, i facin acudir més aucells a sa beguda. Avui en dia, ja es sap: *més ven qui més anuncia.*

PREUS: Recordam que aquesta revista NO SE VEN a ningú absoluta-ment, i valgui per avís. Lo més que fa, amb obsequi d'es públic ignorant, és baratar es números amb cinc duros de cinc pessetes.

ELS TRIOMFADORS

Un llibre d' EN
JOAN FRANCESC MARCH

En romanen uns quants exemplars per vendre, a on
se baraten PU-PUTS

PREUS: pels lectors d'es PU-PUT, 175 ptes.
pels qui no ho sien, 200 ptes.

PRIMERA. AQUEST NÚMERO D'ES PU-PUT HAVIA DE SORTIR EL DIA DE CAP D'ANY. HEM CONSEGUIT QUE SORTÍS ARA. HA COS TAT LO SEU, PERÒ AQUÍ ESTÀ.

LA MÀQUINA D'IMPRIMIR ES VA DESBARATAR A LA MITAT DEL NÚMERO, A UNS REDACTORS LA GUARDIA CIVIL LIS VA FER UNA VISITA, ENVIATS PER UN "ESCALDAT"?, I MOSSÈN ROMEU SE'NS VA ANAR A BARCELONA, UN POC MÉS HI NO ENS TORNA DEL SEU VIATGE AL MÓN ECUMÈNIC.

PERÒ TOT HA ESTAT SUPERAT, A FORÇA DE NOVENES A NOS TRA SENYORA DE LA PACIÈNCIA I D'ALGUN QUE ALTRE ESTIMU LANT. DE MANERA QUE A LA FI ENS TENS EN LES TEVES PECA DORES MANS.

SEGONA. COM PODREU COMPROVAR, LA SECCIÓ "RONDAIES" = NO HA POGUT SORTIR PER FALTA D'ESPAI, COSA QUE LLAMEN TAM I ESMENAREM, PUIX QUE TENIM "IN MENTE" UN NÚMERO EXTRA. PREGAM DISCULPIN LA PU-PUTEJADA. ROMANGUIN A TENTS AL NÚMERO VINENT.

TERCERA. PER ALTRA PART, HEM ESTAMPAT "PU-PUT-ESCOLA" A PESAR DE QUE SE'NS HA NEGAT LA COL.LABORACIÓ PER PART DE LA "ESCUELA OFICIAL", AIXÍ MATEIX HEM INICIAT UNA CAMPANYA DESENFRENADA D'EDICIÓ D'ARTICLES REFE RENTS AL TEMA DE L'ESCOLA.

DARRERA. I AIXÒ ÉS TOT, PUPUTERS ESTIMATS, PUPUTERES= ESTIMADES.

DISFRUTAU D'AQUESTA PUPUTENCA EDICIÓ I PENSAU QUE EN AQUEST OBSCUR I FRED NIU QUE ENS SERVEIS DE REDAC CIÓ, HI HA UN GRUP DE MASOQUISTES QUE VETLA DIA I NIT PER SATISFER LES VOSTRES NECESSITATS MÉS ÍNTIMES.

VOS DÓNA BESADES CASTAMENT EN EL FRONT

EL PU-PUT.

